

▼ ocjenjujemo

IZLOŽBA

Ulazak na velika vrata

Na prvoj samostalnoj izložbi mlada umjetnika ne očekujemo bogznašto. Dovoljan je neki trag darovitosti, dokaz školovane umjetnosti, naznaka puta (ako ga uopće bude kao puta izdiferencirane autorske ličnosti). Izlazimo iz salona zadovoljni prirovom koja obećava i već hitamo u Galeriju »Forum«, u Galeriju »Josip Ratić«, da o novogodišnjoj prilici kupimo sliku, koje će nam iznos biti odbijen od poreza.

Ali na prijelazu godina dvije su nas kiparske izložbe mladih presjekle u dahu. »Žensko pismo« **Aide Alikadić** (1961), u najboljem značenju te aktualne sintagme (Studio galerije »Forum«) – o čemu je već bilo riječi na ovome mjestu – i muško kročenje lima **Mladena Mikulina** (1958) (Galerija Nova). Gotovo nevjerovatno da ti prvenci iskazuju toliko dorečenosti u stvarima metjea i poetike.

Pišući predgovor u katalogu Mikulinove izložbe u Zagrebu, **Tonko Maroević** ne skrta komplimentima. Piše:

Uz kipove Mladena Mikulina u Galeriji Nova u Zagrebu

Mladen Mikulin: »Čovjek s kolutom«

»Mladen Mikulin ne kuca, štono riječ, na vrata hrvatskog kiparstva. Iskucio je svoje i izoblikovao što je imao, pa ušao. Ušao je i na velika vrata, ako takva danas još postoje. To bi eventualno mogli potvrditi oni što će povodom njega kazati: Prvo pa čvrsto, prvo pa čisto!«

Nije li se iskusan historičar i kritik prenaputio, ne piše li samo stoga, da početarcu podigne knia?

Kako će se razvijati Mikulin, to nitko ne zna. Ono što je očividno, to je tvrdnja da je Mikulin gotov kipar. Između materijala, volumena i ekspresije njegovih skulptura već vlada, naime, prihvatljiv, uvjerljiv odnos, a realiziran je u duhovitoj evidenciji temeljnih plastičkih činjenica, koje u slikovitu izražavanju dotiču likove i ambijent.

Iz svih izložaka na izložbi, a nastali su lani, u godini oproštaja s kiparskom klasom **Branka Ružića** – kod Ružića je diplomirala i **Aida Alikadić** – struji određena rudimentarnost i umjerena ironija. No, ona prije nastaje u čuđenju pred svijetom, negli u njenoj osudi – bitku komentaru moralne pretičanosti.

Mikulin je po tome srodan Ružiću, ali nije epigon. Spaja ih pogled na umjetnost, razdvaja izraz. Ružić je rafinirano, zaoblazan, slojevit, Mikulin je izravan, gotovo prostodušan.

JOSIP ŠKUNCA

Literarna razmjena

PEKING [Tanjug] – U Pekingu je u četvrtak završen susret književnika Jugoslavije i Kine, koji je, prema riječima sudionika, otvorio nove perspektive za suradnju i uzajamno bolje poznavanje literatura dviju zemalja. U delegaciji iz Jugoslavije bili su **Moma Dimić**, **Dalibor Cvitan**, **Boško Ivkov** i **Rajko Petrov**.

Kineski književnici su pozvani da sudjeluju na »oktobarskim susretima« i prisustvuju proslavi 200. godišnjice rođenja **Vuka Stefanovića Karadžića**. Razgovarano je i o mogućnosti da izdavačko poduzeće »Bagdala« štampa antologiju pripovjedača 30 kineskih književnika, a **Dalibor Cvitan** i **Boško Ivkov** će za kinesku javnost pripremiti izbor ljubavne poezije iz Jugoslavije.